

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.048/2016/3. szám

A Szegedi Ítéltábla az Imre Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - a Csősziné dr. Fellegi Katalin ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen társasági taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. október 16. napján kelt 6.P.21.728/2015/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 5., a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A peres felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes és **(személy neve)** házastársak voltak. Együttélésük alatt, 2002. június 19-én megalapították a **(város neve)**-i Törvényszék Cégbírósága által Cg.... cégjegyzékszámom bejegyzett alperesi társaságot, melyben **(személy neve)** 96%-os, 19.200.000,- forint névértékű, míg a felperes 4%-os, 800.000,- forint névértékű törzsbetéthez igazodó üzletrésszel rendelkezett. **(személy neve)** üzletrészeinek - felosztás útján - a teljes üzletrészhez viszonyított 5-5%-os mértékű üzletrészt gyermekeinek, **(gyermek 1 neve)**-nek és **(gyermek 2 neve)**-nek ajándékozta. **(gyermek 2 neve)** 2014. január 15-i, **(gyermek 1 neve)** pedig 2014. szeptember 22-i hatállyal tagja az alperesi társaságnak. A felperes és **(személy neve)** házasságát a bíróság 2014. február 10-én felbontotta, a házastársi közös vagyon megosztása folyamatban van.

Az alperes ügyvezetője, **(ügyvezető 1 neve)** 2015. május 29-re taggyűlést hívott össze, melynek napirendje a 2014-es üzleti évet záró éves beszámoló elfogadása, a könyvvizsgálói megbízatás meghosszabbítása, **(személy neve)** tag ügyvezetővé választása, valamint az ügyvezetők javadalmazása volt. A meghirdetett napon megtartott ülésen **(személy neve)** tag személyesen és érte jogi képviselője, a felperes helyett jogi képviselő, **(gyermek 2 neve)** és **(gyermek 1 neve)** tagok helyett ugyancsak ügyvéd, ezen túl a társaság ügyvezetője, **(ügyvéd neve)** ügyvéd, valamint a cég könyvelője és könyvvizsgálója vettek részt. A társaság 3/2015. számú határozatával elfogadta a 2014. évi tevékenységet értékelő éves beszámolót, 7/2015. számon pedig **(ügyvezető 1 neve)**

ügyvezető munkabérének megállapítását. A két határozatot a felperes nem szavazta meg. Ezen kívül 5/2015. számú határozatával a taggyűlés **(személy neve)** tagot ügyvezetőnek választotta, 6/2015. szám alatt felhatalmazta **(ügyvezető 1 neve)**-t, hogy **(személy neve)** ügyvezető munkaszerződését a taggyűlés képviselőjében aláírja, majd 8/2015. számon **(személy neve)**-t arra, hogy **(ügyvezető 1 neve)** munkaszerződés-módosítását a taggyűlés képviselőjében aláírja. Ez utóbbi három határozat meghozatalában **(személy neve)** tag nem vett részt, a felperes a határozati javaslatok ellen szavazott.

A felperes keresetében a 2015. május 29-én megtartott taggyűlésen meghozott 3/, 5/, 6/ és 8/2015. (V.29.) számú határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Elsődleges hivatkozása szerint az, hogy **(személy neve)** tag gyermekeinek 5-5%-os mértékű üzletrészeket ajándékozott, a Csjt. 30. § (1) bekezdésébe ütközik, következésképpen **(gyermek 1 neve)** és **(gyermek 2 neve)** az alperesi társaságban üzletrésszel nem rendelkezik, nem tekinthető tagnak, ennek hiányában pedig szavazati jog sem illeti. A 3/2015. taggyűlési határozat - véleménye szerint - a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. rendelkezéseibe ütközik, a 2014. évi beszámoló nem ad valós képet a társaság vagyoni helyzetéről.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvélése szerint mind **(gyermek 2 neve)**, mind **(gyermek 1 neve)** jogosultak voltak fennálló tagsági jogviszonyuk alapján a határozatok meghozatalában részt venni, hiszen a velük kötött üzletrész ajándékozási szerződések érvényesek. Ezen túlmenően a 3/2015. számú taggyűlési határozat kapcsán álláspontja az volt, gazdálkodási kérdések nem képezhetik a határozatok bírósági felülvizsgálatának tárgyát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában tényként állapította meg, hogy **(gyermek 2 neve)** és **(gyermek 1 neve)** az alperesi társaság tagjai, hiszen a velük létrejött üzletrész ajándékozási szerződések érvényesnek tekintendők, ők a közhiteles cégnyilvántartás szerint tagok, következésképpen a 2015. május 29-én megtartott taggyűlésen részt vehettek a határozatok meghozatalában, szavazati joggal rendelkeztek. Ebből az okból a sérelmezett társasági taggyűlési határozatok sem jogszabályba, sem az alperesi társasági szerződés rendelkezéseibe nem ütköznek. A 3/2015. számú taggyűlési határozat kapcsán kiemelte, annak tartalma az alperesi gazdálkodás sarokszámait rögzíti. Hangsúlyozta, egységes a bírói gyakorlat atekintetben, hogy a taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata nem terjedhet a határozat alapjául szolgáló jelentések, számviteli dokumentumok számviteli törvény szerinti megalapozottságának felülvizsgálatáig. Jelen bírósági eljárásnak nem tárgya és nem célja, hogy a tagok között felmerült gazdasági kérdésekben a vitát eldöntse. Eseti döntésre hivatkozva kifejtette, a gazdasági jellegű kérdések vizsgálata a társaság működésének autonómiájába tartozó kérdés, melynek felülvizsgálata ennek a pernek nem célja.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes jogorvoslati kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kereset szerinti döntés meghozatalára irányult. Elsődlegesen hangsúlyozta, az érdemi döntés indokolása nem felel meg a Pp. 221. §-ában foglalt követelménynek, a tényállásból számos releváns tény rögzítése hiányzik. Továbbra is állította, a **(gyermek 2 neve)**-vel és az **(gyermek 1 neve)**-vel kötött üzletrész ajándékozási szerződések a Csjt. 30. § (1) bekezdésébe ütköznek, ők a társaságnak nem tagjai, ezért a határozatok meghozatalában nem vehettek volna részt. A 3/2015. számú taggyűlési határozat kapcsán megismételte keresetében kifejtett álláspontját, nevezetesen, hogy a 2014. évi beszámoló nem felel meg a számviteli törvény alapelveinek, nem ad valós képet a társaság vagyoni helyzetéről.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására és a perköltség

felemelésére irányult. Álláspontjának indokául a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjára, valamint a csatolt megbízási szerződés tartalmára hivatkozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezésével nem érintett részének helybenhagyását kérte.

A fellebbezések **alaptalanok**.

Az ítéletábra a tényállást annyiban egészíti ki, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2016. április 12-én kelt Pfv.II.21.794/2015/8. számú ítéletével a Szegedi Ítéletábra Pf.I.20.012/2015/6. sorszámu jogerős ítéletét hatályában fenntartotta. Ennek lényege az volt, hogy a felperes **(személy neve)** és **(gyermek 2 neve)** között létrejött üzletrész ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetét elutasította.

Az ítéletábra mindenekelőtt a felperesi fellebbezés eljárási szabálysértésre való hivatkozását vizsgálta, melyet alaptalannak talált. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek maradéktalanul megfelel. A bíróságnak a határozatát mindig a szükséges mértékben kell megindokolnia, amelynek terjedelme az ügy jellegéhez és a tisztázandó körülményekhez igazodik. Ebben röviden kell előadnia a tényállást és ugyanígy kell megemlítenie azokat a körülményeket, amelyeket a bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti mérlegelésénél irányadónak vett. Ebből következően a pertörténet ismertetése csak a bíróság döntésére kiható körben indokolt, a tényállás megállapítása a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényekre, körülményekre, továbbá ezek elfogadásán vagy figyelmen kívül hagyásán alapuló bizonyítékokra terjedhet ki. A jogorvoslati kérelemben megjelölt tényeknek viszont az érdemi döntésre kihatása nem volt, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte ebben a körben tényállás megállapítását és a bizonyítékok értékelését.

Alaptalan a felperes fellebbezési hivatkozása a **(gyermek 2 neve)**-vel és **(gyermek 1 neve)**-vel létrejött üzletrész ajándékozási szerződések Csjt. 30. § (1) bekezdésére is. A Kúria Pfv.II.21.794/2015/8. számú ítéletében ekörben részletesen kifejtette, hogy a nem szerződő házastárs egyetértése nélkül kötött szerződés önmagában a korlátozott rendelkezési jog megsértése okán a Csjt. alapján érvénytelenséget nem eredményez. A Csjt. 27-31. §-ai ugyanis a házastársak egymás közötti belső, családjogi, házassági vagyoni viszonyaira vonatkoznak, a házastársak és a társaság közötti - külső - vagyoni viszonyokra a Gt. és a Ptk. rendelkezései az irányadók.

A kérdéses üzletrész ajándékozási szerződések maradéktalanul megfeleltek a Gt. szabályainak és a társasági szerződés előírásainak, a szerződés jogszabályba ütközése miatt tehát az ügylet semmissége a Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg. Az ilyen ügylet a házastárssal szemben legfeljebb hatálytalan lehet a fedezetelvonó szerződés szabályai szerint (BH1991. 349.).

Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy **(gyermek 2 neve)** és **(gyermek 1 neve)** - a közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint is - az alperesi társaság taggyűlésének összehívásakor annak tagjai voltak, szavazati joggal rendelkeztek, így a határozatok meghozatalában részt vehettek. Ez okból tehát a felperes által sérelmezett 5/, 6/, 8/2015. (V.29.) számú taggyűlési határozatok nem ütköznek jogszabályba.

Egységes a bírói gyakorlat atekintetben - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helytállóan hivatkozott -, hogy a taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata nem terjedhet a határozat alapjául szolgáló jelentések számviteli törvény szerinti megalapozottságának, a társaság számviteli politikájának felülvizsgálataig (eBDT2014. 3139. számú jogeset, Fővárosi Ítéletábra 16.Gf.40.434/2011/3.). A tagok a határozathozatal rendjének megfelelően az őket megillető szavazatok útján fejthetik ki

véleményüket, vagyis a beszámolót elvető tagok nem szavazatukkal, míg az azt elfogadók igennel. Nem tartozhat ugyanakkor e napirendi pont alá a társaság könyvvezetésének, a különböző pénzügyi műveleteknek, az azok mögött lévő jogügyleteknek, teljesítéseknek, vagy az esetleges teljesítések hiányának vizsgálata, mert az a beszámoló elfogadásán túlmutat. Ez egyben azt is jelenti, hogy a kérdés jelen pertípus keretében sem vizsgálható. Ha tehát a tag úgy ítéli meg, hogy a beszámoló a 2000. évi C. tv. feltételeinek nem felel meg, akkor véleményét szavazatával kifejezheti, ahogy azt a felperes - tagi jogaival élve - nem is szavazta meg, a beszámoló egyes tételeinek, esetleges valótlanságának vizsgálata viszont jelen per tárgyát nem képezheti.

Alaptalan ugyanakkor az alperes perköltség felemelésére irányuló fellebbezési érvelése is. Az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint állapította meg a perköltség összegét, azonban a (2) bekezdés alkalmazásával mérlegelte a pertárgy értékéhez és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységhez képest annak megbízási szerződésben megállapított összegét. A jogszabályi követelménynek eleget téve döntését megfelelően indokolta, hiszen a perben egy tárgyalás tartására került sor, az ügy nehézségi foka, munkaigényessége nem indokolta a megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj alkalmazását. Mindezeket értékelve az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezésével és annak indokaival is egyetértett.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Sem a felperes, sem az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, közöttük a másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonos, ezért a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az államnak külön felhívásra.

S z e g e d , 2016. év július hó 1. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró